

[Jens Foged.]

tredje år. Jeg kunne derfor tænke mig, at vi så en lille smule på disse forhold, således at forlængelsesperioden på 3 år godt kunne benyttes, hvor der sidder veltjente skatterådsmedlemmer, der endnu er fuldt ud dygtige til arbejdet og netop er inde i det gamle system og derfor kan være med til overgangen på en frugtbar måde; jeg kunne tænke mig, at man ikke var alt for snæver i bedømmelsen dér.

Jeg kan tilslutte mig hr. Hans Lunds udtalelse om, at skatterådene udfører et dygtigt arbejde, og jeg forstod på hr. Hans Lund, at han anmodede finansministeren om at give dem et skulderklap. Nu har der altså været et kommunalrådsmedlem oppe og givet dem et skulderklap; må jeg som menig skatteyder sige, at jeg synes sådan set, at det er ganske i sin orden. Jeg håber, at skatterådsformand hr. Hans Lund dermed er tilfredsstillet.

Niels Helveg Petersen: De principper, der her skal tages stilling til fra folketingets side, er jo forholdsvis enkle: en nedskæring af antallet af skatterådskredse og til gengæld en vis forøgelse af antallet af medlemmer i de enkelte kredse.

De principper, der her er lagt til grund, finder jeg rimelige; der ville ikke være nogen saglig begrundelse for en samlet nedskæring af antallet af skatterådsmedlemmer. Skatterådene har et stort arbejde som påpeget, de har udført et godt arbejde og bør have mulighed for at kunne blive ved dermed, og derfor er antallet 5 i de fleste, i de typiske, tilfælde det rigtige antal. Derudover er der mulighed for at gå højere op, hvilket jeg tror er rigtigt.

Selve principperne er således enkle nok, men det store og vanskelige i denne lovgivning ligger jo et helt andet sted, nemlig i detaljen, i den tilpasning, der skal ske i de enkelte nye og større kredse, og det er et tilpasningsarbejde, som vel kan blive nok så vanskeligt. Men det foreliggende lovforslag giver overgangsbestemmelser, der skulle gøre det muligt at foretage en meget lempelig tilpasning over for personer i det bestående system i overgangsperioden, og jeg tror, det er nødvendigt og godt, at det sker på den måde. Jeg tror, det vil kunne skabe tryghed omkring overgangsordnin-

gen, at der gives finansministeren ret vidtgående muligheder for at tage hensyn til de lokale forhold.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale lovforslaget.

Ømann: Dette er jo et haste- og næsten et nødforslag, som skal fremkalde en eller anden ikke uvæsentlig omordning i løbet af små 2 måneder. Jeg skal derfor, selv om der nok kunne være behov for det, afholde mig fra at åbne en almindelig debat om skatteadministrationens struktur.

En udvidelse af medlemsantallet i skatterådene er jo ganske naturlig set ud fra det større befolkningsunderlag, men den er også begrundet med en forventet øget effektivitet og kapacitet, og det tror jeg nu ikke man skal vente sig for meget af. Jeg tror, det er vigtigt, som også den første ordfører her i debatten betonedede, at understrege, at hovedsagen i dette spørgsmål er en øget sekretariatsbistand til skatterådene.

Det er jo en meget vidtgående bemyndigelse, der gives finansministeren; den er så vidtgående, at det bliver nødvendigt at drøfte ordningen nærmere i et udvalg, også fordi lokale hensyn, som man har hørt det her, gør sig gældende. Det er dog ikke sådan, så vidt jeg har forstået, at finansministeren hidtil har været fuldstændig frit stillet med hensyn til, hvilke personer der skulle beskikkes til disse skatteråd. Den politiske mandatfordeling har vel været hovedhensynet, men herudover har man jo haft hensynet til en alsidig erhvervsrepræsentation, og det har traditionelt mange gange ført til, at der f. eks. er 2 landbrugsrepræsentanter, 1 repræsentant for industri og handel og 1 lønmodtagerrepræsentant i et skatteråd. Men det skift, der er sket i befolkningssammensætningen, må nu føre til, at man drøfter andre hovedhensyn ved disse beskikkelser; 80 pct. af de erhvervsaktive er vel lønmodtagere, og man må altså under rubrikken erhvervsrepræsentanter så sandelig også tage lønmodtagerne ind.

Det kan godt være, at man skulle fastlægge lidt snævrere rammer for den bemyndigelse, der gives finansministeren. Jeg kan kun udstøde et hjertesuk i anledning af, at selv om hovedhensynet er politisk, har mit parti siger og skriver 2 skatterådsmedlemmer, til trods for at en mandatudregning